

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Wonkova 1142, Hradec Králové, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 10. 2007, č. j. 51 Ca 9/2007 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále také „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, kterým mu nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku, byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce a byl jím vyzván k zaplacení soudního poplatku.

Z odůvodnění napadeného usnesení plyne, že stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí Městského úřadu ve Dvoře Králové nad Labem ze dne 1. 2. 2007, č. j. ODP/5511-07/6681-2006/kud, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 16. 3. 2007, zn. 3194/DS/2007/GL.

Citovaným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl stěžovatel shledán vinným z toho, že dne 28. 11. 2006 řídil vlastní osobní motorové vozidlo bez registračních značek, s nákladním přívěsným vozíkem. Kontrolou provedenou policejní hlídkou bylo zjištěno, že při řízení neměl doklady potřebné k řízení vozidla, že obě vozidla nesplňují technické podmínky provozu na pozemních komunikacích a že osobní vozidlo není registrováno v registru silničních vozidel. Došlo tím k porušení ustanovení § 4 písm. b) a § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, čímž byla naplněna skutková podstata přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Dále stěžovatel porušil ustanovení § 17 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, čímž spáchal přestupek podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) tohoto zákona. Za to byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 7000 Kč, byl vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a byla mu uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Usnesení krajského soudu, napadené nyní projednávanou kasační stížností, bylo vysvětleno tím, že majetkové poměry stěžovatele neodůvodňují přiznání poplatkového osvobození. Náklady řízení by totiž činily cca 6800 Kč (soudní poplatek 2000 Kč a dva úkony právní služby celkem 4800 Kč). Přitom stěžovatel je ženatý, jeho čistý měsíční příjem činí 5100 Kč a žije ve společné domácnosti s manželkou, takže v tomto případě je částka životního minima měsíčně 2880 Kč. Potřeby bydlení má stěžovatel zajištěny v rodinném domě, další příjmy má jeho manželka (průměrná čistá měsíční mzda ze zaměstnaneckého poměru činila 17 500 Kč a z podnikatelské činnosti 19 905 Kč) a stěžovatel nemá žádnou vyživovací povinnost.

Toto usnesení stěžovatel napadl dne 19. 11. 2007 kasační stížností, kterou však řádně neodůvodnil a pouze sdělil, že žádá Českou advokátní komoru o určení bezplatného právního zástupce. Z obsahu kasační stížnosti tak není patrné, jaký důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) stěžovatel výslovně uplatňuje. K dnešnímu dni stěžovatel kasační stížnost nikterak nerozvedl a ani nedoplnil o plnou moc k zastupování advokátem, určeným Českou advokátní komorou.

Nejvyšší správní soud předně vážil splnění procesních podmínek řízení. V tomto směru vycházel z ustáleného právního názoru, podle něhož „v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, in: www.nssoud.cz). Proto tedy zdejší soud projednal a rozhodl kasační stížnost, ačkoliv nebyl uhrazen soudní poplatek a stěžovatel nebyl zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud proto přistoupil k meritornímu přezkumu napadeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové. S ohledem na výše zmíněné nedostatečné odůvodnění kasační stížnosti zvážil zdejší soud naplnění těch kasačních důvodů, které s ohledem na specifičnost projednávané věci a na vázanost rozsahem kasační stížnosti a uplatněnými důvody (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) připadají v úvahu. Přitom dospěl k závěru, že za této situace není stěžovatele nutno samostatně vyzývat k odstranění vad kasační

stížnosti, a to již proto, že si je stěžovatel její neúplnosti zjevně vědom (proto žádal o ustanovení advokáta), a navíc je z povahy věci zřetelné, v čem jediné může spatřovat pochybení krajského soudu, takže by to bylo nadbytečné.

Nejvyšší správní soud proto vážil naplnění kasačních důvodů zakotvených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s., tzn. nezákonnost anebo nedostatek důvodů rozhodnutí krajského soudu. Ani v jednom z těchto směrů však neshledal pochybení.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. platí, že „*navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce...*“. Co se týče posuzování předpokladů osvobození od soudních poplatků, vyjádřil se k této otázce zdejší soud již ve svém rozsudku ze dne 23. 2. 2006, sp. zn. 4 Ans 3/2005 (www.nssoud.cz), v němž mj. konstatoval: „*V současné době nejsou v platném právu vyjádřena objektivní hlediska pro posuzování poměrů žadatele o osvobození od soudních poplatků, resp. jejich tíživosti. Osvobození od soudních poplatků je tak věcí úvahy soudu; při rozhodování o něm soud přiblíží k celkovým majetkovým poměrům žadatele, k výši soudního poplatku, k nákladům, které si pravděpodobně vyžádá dokazování, k povaze uplatněného nároku a k dalším obdobným okolnostem. Jestliže to poměry žadatele nedovolují, je soud povinen žadateli přiznat tomu odpovídající osvobození od soudních poplatků, a to buď v plném rozsahu nebo zčásti.*“

V daném případě se však krajský soud velmi podrobným a přesvědčivým způsobem vypořádal se všemi podklady, poskytnutými stěžovatelem, zejména s „Potvrzením o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“. S provedeným posouzením daného případu se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje a nezbyvá proto než zopakovat, že stěžovatel je zatížen břemenem tvrzení i důkazním břemenem, pokud chce být s žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce úspěšný. V této věci nicméně bylo zjištěno, že stěžovatelův příjem převyšuje částku životního minima, vlastní osobní automobil, žije ve společné domácnosti s výdělečně činnou manželkou, která navíc vlastní byt a také rodinný dům s příslušenstvím a pozemky o výměře 1700 m². Dluhy, stěžovatelem zmíněné, plynou z jeho jiné protiprávní činnosti – 10 500 Kč dluží na pokutě a 10 000 Kč z důvodu maření úředního rozhodnutí.

Lze tak uzavřít, že krajský soud v daném případě plně dostal všem požadavkům, které ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. pro tyto případy vyžaduje, a pohyboval se tak v hranicích uvážení, citovaným zákonným ustanovením předvídaných.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu